

L'actual President del Consell Social, Joaquim Coello, va arribar a la Universitat de Barcelona amb una clara missió: **utilitzar el seu càrrec** per impulsar una orientació de caire neoliberal i **transformar les universitats públiques en un objecte més en mans dels poders econòmic-financers**, alhora que pressionar per imposar un determinat tipus de governança. Per al seu objectiu va encarregar un informe a l'empresa KPMG d'un suposat Pla d'estabilització pressupostària per a la UB, que li servís de pretext per justificar les seves accions. Per cert, hores d'ara, i malgrat les reiterades peticions, encara no sabem quina va ser la despesa de l'esmentat encàrrec. En aquest informe es **tracta l'àmbit universitari com si fos un mercat** on no existeixen criteris de servei públic, i on prima l'objectiu final de congelar i reduir plantilles, tot facilitant l'externalització i privatització de serveis.

Aquest camí, liderat pel sr. Coello, ha tingut continuacions en diferents trobades i documents, com el de Muntanyà, i que té la seva màxima expressió amb el document de la **"governança" de juliol de 2010**, signat per tots els Presidents i Presidentes dels Consells Socials de Catalunya. La pretensió és clara, **liquidar l'autonomia universitària** i acabar amb l'esperit crític d'una institució que no està supeditada als interessos polítics. Així mateix es pretén disposar d'universitats públiques **al servei del "negoci"**, és a dir, en mans dels que anomenen eufemísticament *la societat*, però que per ells no són més que els interessos del poder econòmic i financer. No per casualitat **les patronals catalanes** han posat el *crit en el cel* pel debat d'avui i han sortit en defensa del Sr. Coello.

S'està **evitant discutir les problemàtiques reals i de fons** de les universitats públiques, especialment del seu deficient finançament. Es vol tenir universitats excel·lents però a *preu de saldo*. Les excel·lències, els rànquings, l'Espai Europeu d'Educació Superior, etc i tothom vol *sortir en la foto*, però alhora **s'està ofegant econòmicament a les universitats públiques**. Quines conseqüències tindrà això? Espai Europeu *formal* però sens qualitat necessària? potser amb això es vol desprestigiar-les i per tant tenir-ho més fàcil per intervenir i imposar les seves idees?

En aquest objectiu es pretén **suprimir els claustres i nomenar els rectors**, entre d'altres barbaritats, per part dels *nous* Consells Socials. Això suposarà **incrementar buròcrates** i més càrrecs a repartir i adjudicar. I és clar, per fer això, és imprescindible canviar la legislació i així ho manifesten en la seva proposta.

I tot això s'està coent fora de les institucions democràtiques. No es debat ni en les Universitats, ni en els propis plenaris dels Consell Socials, ni es fa en el Parlament. Es fa en reunions, contactes i trobades de gent nomenats *a dit* i que no representen a ningú. Tot això ho estem denunciant des de fa dos anys, però ara ja *s'han tret la careta*, amb la crisi *tot s'hi val!*

Aquest any 2010 s'ha arribat a nivells de desvergonyiments impensables fa poc temps, amb **l'ocultació d'informació de la despesa pública** (a l'esmentada manca d'informació de l'informe KPMG hem d'afegir la negativa a informar dels detalls de les despeses de dietes per assistència abonades, i que, en algun cas, pot pujar a prop de 30.000 euros en un any, i només per assistència!, això no ho guanya molta gent de la UB amb el salari de tot un any), i el **bloqueig d'un Acord del Consell de Govern**, que afecta a una aprovació parcial de la relació de llocs de treball (RLT), amb una maniobra del tot inacceptable per antidemocràtica, dons, malgrat el que disposa la normativa, el President del Consell Social, en un to paternalista, es nega a incloure el punt a l'ordre del dia del Plenari del Consell Social.

Tanmateix no s'ocupen de funcions tant importants com la recerca de recursos econòmics, o fins i tot procurar la participació de l'alumnat; de fet fins i tot ignoren que això també és funció del Consell Social. Només hi ha un objectiu: **retallades sense valorar les conseqüències**. Quin ensenyament resultarà afectat?, quina implantació de l'espai europeu quedarà només en paper mullat?, quines recerques i infraestructures quedaran afectades?,... o potser s'incrementaran les taxes acadèmiques? en cap moment ningú valora si hi ha ensenyaments d'interès social o polític (d'interès per a la societat); no s'estudia un mapa de titulacions a Catalunya, o quins edificis tenen un interès històric i que cal mantenir,.. o quins serveis públics, com ara les biblioteques, s'han de subvencionar, o per què hi ha barris de Barcelona, o pobles de Catalunya que gairebé no aporten alumnat al sistema universitari.

No menysvalorem el paper que han de tenir els Consells Socials, ans al contrari, la participació de la societat és imprescindible. **Reclamem un debat intens i seriós** sobre quin tipus **d'Universitat Pública volem i vol la Societat catalana**. En aquest debat, a banda de les mateixes universitats públiques, s'han d'implicar els governants i tots els agents socials que tinguin alguna cosa a dir. S'ha de concretar si veritablement volem una **Universitat Pública de Qualitat i Excel·lència, una Universitat Social i de Progrés**. O si pel contrari es vol una Universitat Pública mediocre per a les masses, que siguin políticament correctes i un negoci pel poder econòmic, i alhora potenciar unes Universitats Privades Excel·lents per les élites. Mentre aquest debat no es faci, s'estaran amagant els problemes de fons i facilitant l'actuació d'aquests personatges, fins ara *soterradament* per la via dels fets, ara sembla que sense fre!

Estem assistint en la Societat a un permanent missatge de desprestigi d'allò que és públic per justificar les posteriors accions, i la Universitat no és una excepció. A més en el cas de les Universitats Públiques hi ha una **coincidència de dos clars interessos**: d'una banda exercir el **control polític** d'una institució de prestigi social i d'altra banda **fer el gran negoci**, doncs el Pressupost global del sistema universitari català és un pastís molt gran a repartir per part del poder econòmic.

Sr. Rector, està bé evitar els conflictes institucionals si això és el millor per la Universitat, però en aquest moments **la Universitat de Barcelona ha de dir que ja n'hi ha prou!** No es pot ser dèbil ara. Cal un rector disposat a actuar, amb claredat i amb intel·ligència, però també amb fermesa. **Serà vostè el Rector que la Universitat de Barcelona necessita?**

PAS-CCOUB

17-12-2010